Litteratur.

Hess-Beck: Forstschutz. 5. uppl. 1 Bd. Schutz gegen Tiere, av prof. d:r Max Dingler. 588 sid. 400 textfigurer. 24 mark. J. Neumann, Neudamm 1927.

Detta i skogsentomologiska kretsar välkända arbete, av vilket 4. upplagan utkom 1914, föreligger nu i en ny, omarbetad och något utvidgad upplaga. Denna visar samma utmärkta och solida beskaffenhet som föregående upplaga, den klara översiktliga uppställningen och de utförliga litteraturhänvisningarne. Härtill kommer, att författaren lyckats förvärva till medarbetare forstassessor Scheidter, den utan all gensägelse skickligaste skogsentomologiska fotograf, som f. n. finnes. Resultatet är, att den nya upplagan av Hess-Beck i illustrationshänsende hör till det bästa man kan se. Även för icke skogsentomologer är boken en utmärkt uppslagsbok.

I. T—dh.

M. Hering: Biologie der Schmetterlinge. Biologische Studienbücher. Utg. av W. Schoenichen. III. Verl. J. Springer, Berlin 1926. 480 sid. 82 textfig. 13 tavl. 18 Mk.

Det är ett glädjande tidens tecken, att jämsides med de rent systematiska arbetena över insekterna, som äro en nödvändig förutsättning för ett pålitligt bestämningsarbete, börja biologiska arbeten i allt raskare tempo att utgivas.

Som utgivaren, den bekanta naturskyddsvännen prof. W. Schoenichen i förtalet till föreliggande arbete påpekar, föreligger i våra dagar en fara, att det intensiva insektssamlandet i de stora kulturländerna rent av hotar beståndet av många insektsarter. Särskilt torde detta gälla fjärilarna, som sedan gammalt varit omhuldade föremål för samlarbegäret. För att rikta lepidopterologernas uppmärksamhet på studiet av fjärilarnas biologi, där så många olösta spörsmål ännu vänta på att besvaras, har Herings arbete tillkommit. Det vänder sig därför i första hand till den stora krets av icke särskilt vetenskapligt skolade amatörer, vilkas medarbetarskap är nödvändigt, om det skall lyckas att utfylla de stora luckor i vårt vetande om fjärilarnas biologi, som ännu finnas.

I arbetet är sammanfört en stor mängd kunskapsmaterial, översiktligt uppdelat i 24 olika kapitel, behandlande fjärilarnas olika utvecklingsstadier och deras levnadssätt, varjämte en mängd olika specialfrågor behandlas, såsom t. ex. geografisk utbredning, generationsväxling och polymorfism, melanism och albinism m. m.

Arbetet kan på det bästa rekommenderas ej blott åt lepidopterologerna utan åt entomologer och naturvänner över huvud taget.

I. T—dh.

H. Bischoff: Biologie der Hymenopteren. Eine Naturgeschichte der Hautflügler. — Biologische Studienbücher utg. av W. Schoenichen. Berlin. Verl. J. Springer 1927. 598 s. 228 fig.

I föreliggande arbete har förf., som är kustos vid universitetets zoologiska museum i Berlin, satt sig den uppgiften före att skildra steklarnas biologi, varvid ej blott centraleuropeiska former behandlats, utan hänsyn även tagits till andra former. I fråga om myror och bin, över vilka talrika specialarbeten föreligga, ha endast de nyaste forskningsresultaten medtagits. Arbetet är uppdelat i följande 14. kapitel: 1. Allmän byggnadsplan, systematisk översikt, fylogeni, utbredning och variabilitet; 2. Rörelse och vila; 3. Föda och näringsupptagande; 4. Andning och blodomlopp; 5. Nervsystem och sinnesyttringar; 6. De solitära steklarnas bon; 7. De sociala steklarnas bon; 9, Ägg och äggläggning; 9. Omsorg om avkomman; 10. Parasitism; 11. Samhällsliv; 12. Könsliv; 13. Utveckling; 14. Särskilda tillpassningar, sjukdomar.

Arbetet innehåller en ofantlig mängd biologiska iakttagelser och erbjuder en synnerligen angenäm och instruktiv läsning för den biologiskt intresserade.

I. T—dh.